

3 A vízművek és köztisztasági cég közleményei

4 Továbbra is jó kezekben a városi könyvtár: Guba-Kerekes Zsuzsa az új könyvtáros

Átadták a színházépületet

Befejeződtek a munkálatok, jöhetnek a kulturális események

Újonnan kialakított páholyok, karzat és megújult színpad várja a közönséget a 346 férőhelyes nézőtérben

Hivatalosan átadták Székelyhíd felújított színházát január 23-án, szombaton. Az átépült kultúrotthon a színházi előadások mellett számos kulturális eseménynek is helyet tud biztosítani, így a kórustalálkozóknak, kiállításoknak, könyvbemutatóknak, konferenciáknak is. Mi több,

Székelyhíd több, mint tíz kulturális csoportja szintén helyet kaphat az új művelődési térben.

Béres Csaba, városunk polgármestere az átadáson kifejtette, hogy a városvezetés kezdetben a havi vagy két heti rendszerességgel történő programszervezésben

gondolkodik, évadot pedig 2021 szeptemberétől terveznek hirdetni. Az előljárók elképzelései szerint lehetséges, hogy az új épületet a székelyhídi születésű, 2019-ben elhunyt Szabó József (becenevén Ódzsa) rendezőről, dramaturgról **3**

Közlekedhetünk a terelőúton

Bár a beruházás csak 85%-os megvalósításnál tartott, átadták azt a tíz éve épülő elterelő utat, amely a Székelyhídon áthaladó nehézforgalomtól hivatott megszabadítani a várost. Az ünnepélyes kereteket mellőzve, ám annál nagyobb sajtójelenléttel történt meg a 7,2 km-es elkerülőút átadása tavaly november utolsó napján, miközben az útépitő munkások még a közlekedési táblákat helyezték ki és a vízelvezető árkokon dolgoztak.

A terelőút jelentőségéről Székelyhíd városmenedzsere, Hegyessy Zsolt kérdésünkre elmondta, hogy a városunkat kettészelő nemzetközi úton naponta közel hatezer jármű hajt át, ezeknek jelentős százaléka pedig teher szállító rangsorolásba tartozik. Véleménye szerint a terelőút meglete növelni fogja a közbiztonságot nemcsak a közúti balesetek csökkentése által, de az út menti házak statikai állapotára való tekintettel is.

Amint az a megyei sajtóban is olvasható volt, a szóban forgó terelőút tíz évig készült, közben számos alkalommal reményvesztettséget kelte a székelyhídi lakosságban. Az akkori kormány 2011-ben írta alá a 2010-ben megnyert fejlesztési projekt szerződését, a kivitelezési versenypályázatot pedig egy spanyolországi cég **3** margittai kirendeltsége nyerte el.

Letették a romaóvoda alapkövét

Korszerű napközit építenek a székelyhídi közösség gyerekeinek

Roma napközinek helyet adó épület alapkövét tették le tavaly november végén Székelyhídon. A város oktatási intézményrendszerének újabb épületét az ötéves Kárpát-medencei Óvodafejlesztési Program keretében fogják felépíteni.

A november végi, télies, hideg időben a napközi majdani területén egy asztal köré gyűlve írták alá a különböző intézmények előljárói a szükséges okmányokat, majd sorra osztották meg gondolataikat a megjelentekkel, akik főként a helyi városvezetés és a roma közösség vezetői, tagjai voltak.

Az óvodafejlesztési program összehangolásáért felelős miniszteri biztos, dr. Grezsa István, a roma közösségek Magyarországi határon túlra terjedő nemzetpolitikájában elfoglalt helyéről alkotott mi-

nisztériumi álláspontot tolmácsolta. E szerint „a magyar ajkú külhoni cigányság, az a magyar nemzet elidegeníthetetlen részét képezi, és éppen ezért a magyar nemzetpolitikában ugyanolyan fontos csoportokról, emberekről beszélünk, mint bármelyik magyar közösség nemcsak a Kárpát-medencében, hanem szerte a világon”.

A miniszteri biztos mellett jelen volt Szabó Ödön és Cseke Attila RMDSZ-es képviselő-, illetve szenátorjelölt is. Utóbbi kifejtette, milyen fontos üzenete van a külvilág számára annak, hogy ez az alapkövetétel megtörtént, és hogy ennek nyomán egy újabb napközi épülhet a helyi városvezetés, a Romániai Magyar Pedagógusok Szövetsége (RMPSZ) és a magyar kormány együttműködésében.

A majdani napközinek azonban nem csak a politikum örülhet.

Sokkal fontosabb a helyi közösségi vezetők, illetve a gyerekeket oktató és nevelő pedagógusok érintettsége, hiszen hosszú távon ők lesznek a tanépület hasznélvezői és őrzői.

Székelyhíd Felsőváros elnevezésű negyedében található a város egyik roma telepe, ahol a baptista egyház sokéves munkájának gyümölcseként a roma közösségnek épített templom alagsorában tizenhét éve működik napközi rendszerű, eredményes oktatás a gyerekek számára. A hely azonban egyre szűkösebbnek bizonyul, több teremre volna szükség. Amint azt a

közösséget szolgáló pedagógusok, Szecsánszki Mónika és Ulici Diana elmondták, a húsz-húsz fős óvodai csoportok meglete és működése az elemi osztályba kerülő diákokon érezhető, az óvodai oktatás lelki és szellemi fejlődésük nagyon fontos alapja, amelyre a tanítónők később építhetnek a további fejlesztéshez.

Az alapkövetéle előtt mondott beszédek sorában elhangzott, hogy az óvodafejlesztési program egyelőre kevés cigány közösséget kiszolgáló oktatási épületet tudott létrehozni. Az, hogy Székelyhídon, Erdélyben ez megvalósulhat, az az építető-beruházó RMPSZ bátorságának köszönhető. A szövetség képviselőjében Kéry Hajnal Bihar megyei főtanfelügyelő-helyettes

kifejtette, a helyszínválasztást a nagy létszámú roma közösség jelenléte és a már meglévő oktatási infrastruktúra korszerűtlensége, elégtelen mérete indokolta.

Az ünnepi gondolatok elhangzása után az előljárók együtt helyezték el és fedték be a hivatalos iratokat, alaprajzokat és gyermekrajzokat tartalmazó időkapszulát. A roma napközi megvalósítása azt jelenti, hogy rövid időn belül kellő nagyságú és felszereltségű tantermek, elegendő mellékhelyiség, illetve a napközis rendszerhez szükséges hálótermek és étkezők várják majd a gyerekeket és étezők körülmények között tehessék meg első lépéseiket az oktatásban a jövő felé.

BÍRÓ ORSOLYA

Az új oktatási intézmény látványterve

Az alapköbe helyezett időkapszula hivatalos iratokat, alaprajzokat és gyermekrajzokat tartalmaz

Ahol kövek fognak mesélni az életért

Körkáporna létesül a hegyközszentmiklósi termálstrand mellett

Mi lenne, ha a bővülő strand mellett, romtemplomok köveiből épülne egy körkáporna? – vetette fel az ötletet a hegyközszentmiklósi létesítmény egyik törzsvendége, a nagyváradi születésű Kozma Dávid vállalkozó, aki jelenleg Kolozsváron él és dolgozik, ebéd utáni beszélgetős, kávézó társalgás közben tavaly novemberben. Hisz a Királyhágómelléki Református Egyházkerület hozzájárulásával, európai uniós támogatással öthektáros területen három úszómedence és a hozzájuk tartozó épületek már körvonalazódnak. A református egyház tulajdonához tartozó termálstrand fejlesztését szorgalmazó Árus László Csongor helyi lelkész továbbította a kérdést Forró Lászlónak, a Királyhágómelléki Református Egyházkerület főjegyzőjének, aki azonnal támogatója lett az ötletnek. Nem különben Béres Csaba, Székelyhíd polgármestere, és már a következő hétvégén komoly megbeszélésre, pontosításra összeült a négyes, elindult a munka. Az eredeti felvetéstől annyiban tértek el, hogy a hajdanvolt keresztény templomok kövei, mintegy kiállított tárgyként beépülnek a körkáporna falába.

Mindegyik mellett ott lesz egy rövid ismertető vagy kép és egy QR-kód, ami a már azóta levédett *korkaporna.eu* internetes oldalra vezet a látogatókat, ahol végigkísérhetik az egykor volt istenházak történetét – alapkötletétől a jelenig, képekben, történetekben.

„Célunk, hogy emléket állítsunk a Kárpát-medencében és a nagyvilágban épült egykor szebb napokat is látott épületeknek, amelyek népünk hitéleti központjaiként szolgáltak, de ma már sajnos romokban hevernek. Azoknak a templomoknak is emléket szeretnénk állítani, amelyeket egykor őseink emeltek Isten dicsőségére, de ma már más felekezetek használják, például Bukovinában vagy Észak-Amerikában. Vannak olyan templomok, amelyeket nem mi építettünk, de a mi magyarjaink oda jártak misére vagy istentiszteletre, és természeti csapás miatt összedőltek, például a Christchurch, Új-Zélandon” – ol-

vasható a Szentmiklósi Körkáporna Facebook-oldalán.

A felhívásra már érkezett ajánlás a Nyírségből – polgármesteri engedélyekkel együtt – két romtemplom köveiből. Remény szerint érkeznek a továbbiak is. Akár személyesen is elhozhatók: emlékkövek, téglák, ablakcserepek, fényképek, festmények, rajzok, rövid történelmi leírás, Biblia vagy akár oltárterítő. A tervek elkészítése Domahídi Lóránd székelyhídi mérnökre vár, a belsőépítészeti munkába szándék szerint bevonják a Székelyhídi

Az adományozni vágyók számára a bankszámlaszám és -adatok a következők: Számlatulajdonos: Parohia Reformată Sănnicolau de Munte. **Adószám:** 10773259. **Bankszámlaszámok:** RO13 CECE BH36 30RO N067 5380 (lej), RO85 CECE BH36 C1EU R067 8137 (euró). **SWIFT-kód:** CECEROBU.

A hegyközszentmiklósi termálstrand

Az 1970-es években kőolajkutatás közben 60–65 fokok termálvíz tört a felszínre, amelyet egy fürdőmedence építésével igyekeztek hasznosítani. A termálfürdő ma a református egyház tulajdonában van, nagyon jó kezekben, hisz Árus László Csongor lelkipásztor, mint jó sáfár, szívügyének tekinti fejlesztését, bővítését. A medence mellé épített fűtött öltöző 2011-től lehetővé tette a fürdő egész éves nyitva tartását, 2013-ban befedték a medencét. A télen felrakott oldalfalakat nyárára eltávolítják, így egész évben kellemes környezetet biztosítanak a fürdőzőknek. A távolabbról érkezők szívesen szállnak meg a 2019-ben átadott komfortos Hegyköz-Ér Panzióban, és izlelik meg az étterem kínálta bőséges, finom fogásokat. A civilizált körülmények és a minden igényt kielégítő kiszolgálás messze földön ismertté tették a létesítményt, sok a látogató, és nem kevesen vannak a visszatérők, a törzsvendégek, közöttük a körkáporna ötletadója, Kozma Dávid is.

Képzőművészek Csoport tagjai. Az alapkövetés ez évben tervezik, idén ünnepli centenáriumát a Királyhágómelléki Református Egyházkerület. A kápolnát ötven férőhelyre szeretnék, alatta kiállítóteremmel, a domboldalon amfiteátrummal és előadóterrel, hogy a Szentmiklósi Körkáporna ne csak egyházi emlékhely, de kulturális és művelődési hely is legyen, ahol teret kap az ifjúság.

Írom e sorokat, s közben Sofóniás próféta könyve harmadik részének huszadik verse cseng bennem: „Abban az időben, amikor összegyűj-

lek, haza is hozlak benneteket (...)
Meglátjátok majd, hogy jóra fordítom sorsotokat! – mondja az Úr”, szívemben áment mondom. A nagy munka elkezdődött, mindenki teszi a dolgát, ki-ki tehetsége és lehetősége szerint. Az építési költségeket pályázati forrásokból fedeznék, de téglajegy vásárlásával, adományozással hozzájárulhatnak azok, akiket erre visz a lélek. Ám hitem szerint, az imára kulcsolt kéz, az igaz szívvel hangzó fohász sem kevesebb ez ügyben, hordozza azokat akik munkálkodnak.

RUPARCSICS J. CSILLA

Tanácskoztak a falugazdászok

A falugazdászok havonta friss szakmai cikkekkel segítik az egyesület online követőit

A Partium Vidékfejlesztésért és Mezőgazdaságáért Egyesület január 13-án megtartott éves találkozójának célja az elmúlt időszak összegzése és az új év célkitűzéseinek összefoglalása volt. A székelyhídi múzeum épületében zajlott eseményen jelen voltak dr. Nagy Miklós, a Romániai Magyar Gazdák Egyesülete (RMGE) Bihar megyei szervezetének elnöke, Magyar Lóránd RMDSZ-es parlamenti képviselő, a képviselőház mezőgazdasági bizottságának alelnöke, és Kovács Szabolcs István falugazdász és vidékfejlesztési szakértő, továbbá a partiumi régió négy megyéjének (Bihar, Szatmár, Szilágy és Máramaros megyének) falugazdásza. Elmondható, hogy a jelen helyzet fényében a partiumi falugazdászok egyesülete egyre nagyobb elismerésnek örvendhet mind a hazai partnerszervezetek, mind Magyarországon Agrármisztériuma részéről is. A gyűlésen szó esett arról, hogy ennek az állapotnak további fennmaradásához nagyon fontos a kommunikáció megléte és fejlesztése, a polgármesterekkel való kapcsolattartás, a rendszeresebb gyűlések szervezése megyei szinteken és természetesen az új tagok felkutatása.

Az új ötletek kivitelezése is fontos téma volt a gyűlésen, több olyan esemény megvalósítása jegyzőkönyvbe került, ami összekapcsolhatja a közösséget, úgy mint a szőlő- és gyümölcsösmetszési tapasztalatcserék, fóliasátor és palántahajtatási tanácsok, a szezon előtti munkagép-ismertető az afelől érdeklődőknek, vagy éppenséggel a közeljövőben esedékes sajtókészítői tanfolyam, ami magyar és román nyelven is elérhető lesz.

A partiumi falugazdászok kulináris téren is igyekeznek újdonságokat hozni, a partiumi kézműves termékek brandje mellett egy egész régiót átfogó receptgyűjteményt szeretnének kiadni, ami hagyományos-rurális, nagymamáink és dédmamáink jellegzetes ételeinek átfogó gasztronómiai bibliája lehetne, amely felsorakoztatná a különböző települések kulináris sajátosságait.

A járványszabályoktól függően tehát több esemény is várható a partiumi falugazdászoktól az idei évben, és a régióon belül bárki bizalommal fordulhat hozzájuk mezőgazdasági pályázatok és tanácsok kapcsán.

SZYÁRTÓ JÓZSEF L.

Aranylakodalmasokat köszöntöttek

Rendhagyó módon köszöntöttek az aranylakodalmasokat a tavalyi év utolsó napjaiban. Az ötvenedik házassági évfordulójukat ünneplő, Székelyhídon, illetve a városhoz tartozó falvakban élő minden egyes pár kapuján személyesen kopogtatott be Béres Csaba polgármester és Csuka József György alpolgármester a hivatal két munkatársával.

Nem üres kézzel jöttek: minden ünnepelt házaspár számára virágcsokorral, egy üveg ez alkalomra felcímkézett borral és névre szóló nyomtatott oklevéllel érkeztek.

Jó volna valamit ellesni, megtanulni ezektől az emberektől, akik fél évszázada tettek fogadalmat arra, hogy jóban-rosszban kitartanak egymás mellett, és e fogadalmukat Isten segítségével a mai napig betartották. Szerénységet, elfogadást, megbocsátást? A tavalyi évben közvetlen környezetünkben, városunkban tizenhat, a hozzá tartozó falvakban nyolc ilyen ünneplő pár fogadta a köszöntést, ők még kifaggathatóak.

R. J. CS.

A házaspárok megilletődve, meglepetésként fogadták az előljárók látogatását és a köszöntéseket

Hivatalosan átadták a felújított színházépületet

1 A változások teljesen új külsővel és belsővel ruházták fel a színház épületét, modernizáltabb konténerbe öltöztetve azt, miközben megőrizték annak teljes nagyságát. A külső és belső munkálatok befejeződtek; végeztek a festéssel, a padlóburkolat és belső nyílászárók elhelyezésével, a hűtő- és fűtőrendszerek elhelyezésével, a nézőtér, irodák, próbaterem kialakításával. A régi, 570 férőhelyes nézőtér a

törvényes előírásoknak megfelelően lecsökkent 346 férőhelyesre, ami nemcsak biztonságosabb, de sokkal kényelmesebb is, könnyebbé téve a közlekedést. Az emeleti páholyok és a város könyvtárának helye változatlan maradt.

Hosszú időt karol fel a színház épületének felújítási története. Hivatalosan 2017 májusában sikerült építkezési engedélyhez jutnunk, de történetünk még jobban vissza-

nyúlik az időben, egészen 2007-ig. Ekkor a székelyhídi helyhatóság először adta le az első pályázatot, amely a színház felújítását célozta meg. De eme időszakban volt esedékes az országos választási kampányidőszak, ami háttérbe szorította a nyertes pályázatot. Hasonló dolog játszódott le 2012-ben, amikor a helyhatósági választások akadályozták a színháznak a megújulás útjára való lépését. 2015-ben

városunk újra lehetőséget kapott az Országos Befektetési Ügynökségtől. A kétségek elkerülése végett megtörtént a harmadik kérelem benyújtása is, két sikeres pályázat elnyerése után, ami végül meghozta gyümölcsét, mely után megkezdődtek a felújítási eljárások.

Az épület most már készen áll mind kicsiknek, mind nagyoknak. Készen áll műsorszámokkal is kedveskedni az elkövetkezendő

időszakban, illetve helyet tud biztosítani különböző rendezvények lebonyolításához is. Természetesen a járvány árnyékában még nehéz lesz teljes mértékben élnünk az új színházépület adta lehetőségekkel, de remélhetőleg mihamarabb kilábalunk ezen állapotból, és megújult erővel tudunk majd összpontosítani a kulturális események megvalósítására, hiszen van mit bepótolnunk.

SYÁRTÓ JÓZSEF L.

Közszolgáltatási fejlesztések városunkban

„A vízhálózat korszerűsítése és a csatornahálózat teljes kiépítése prioritásként szerepel a cég tervei között. Tiszta ivóvizet elérhető áron” – hangzik az Északnyugat-Bihari Regionális Vízi Közműszolgáltató Rt. (Apã Canal Nord Vest S. A.) jelmondata, tudtuk meg Balogh Ferenc igazgatótól. A megyénkben az Európai Unió regionális fejlesztési tervének megfelelően létrejött cég jelenleg tizenöt önkormányzattal áll szerződésben. Ezek között található Székelyhíd a közigazgatásilag hozzá tartozó településekkel, ahol a vízhálózat részlegesen kiegészült a csatornahálózzal.

Városunk csatornahálózatának üzemeltetésével kapcsolatban felmerült problémákra utalva Béres Csaba polgármester felhívta a figyelmet arra, hogy pár háztartásból ide

kötötték a termálvizes fűtés retúracsóvét, ami a víztisztító rendszer működését veszélyezteti, hiszen a termálvíz fenoltartalma elpusztítja a szennyvíztisztító baktériumokat. Amennyiben ez a hozzáállás nem változik, a vállalat kénytelen lesz a törvény eszközeivel élve büntetéseket kiszabni. Ahol a szolgáltatás beindult, ott a minden hónap 10-én kiállított utólagos számla tartalmazza a szennyvíz elvezetésének díját is, amelynek értéke jelenleg köbméterenként 2,93 lej áfa nélkül.

A megvalósított és tervezett fejlesztések közösségünk érdekeit szolgálják, céljuk hozzájárulni a lakosság életszínvonalának emeléséhez, egészségének megővéséhez és környezetünk védelméhez.

RUPARCSICS JUDIT CSILLA

Közlekedhetünk a terelőúton

Az átadás napján még nehézgépek dolgoztak az út és a sáncok kialakításán

1 Kevesebb, mint egy év alatt a teljesítmény közeledett az 50%-os megvalósítási arányhoz, amikor a spanyol cég és a margittai vállalkozás közötti kifizetési összetűzés miatt abbamaradtak a munkálatok. Évek teltek el, mire 2015-ben sikerült bírósági úton felbontani a kivitelezői szerződést a spanyol céggel, később pedig új anyagi forrást találni a befejezéshez, hisz a munka nagy része még hátra volt. Erre egy európai uniós finanszírozás jelentette a megoldást. Eltelt újabb négy év mire nyilvánosan meghirdették a kivitelezést a törvényeknek megfelelően, majd újabb fél év múlva végre visszaállt a folyamat a kellő vágányra. Az újabb kivitelező 2019 novemberében szerződött le a munka befejezé-

sére, amelyre tizenkét hónapot kapott, és amelyet nem tudott betartani.

Az elterelő út tehát megvalósult, elkészülte nem volt zökkenőmentes, és az átadás is hagyott kívánnivalót maga után. Az erdélyi sajtóban nagy port kavart, hogy Lucian Bode szállításiügyi miniszter és az újonnan megválasztott Bihar megyei vezetés képviselete bejelentés és a helyi előljárók értesítése, meghívása nélkül adta át a beruházást, annak befejezése előtt. Ahogyan az út építése sem, a beruházás története sem ért véget ennyivel, hisz mint az kiderült, az út megépítéséhez szükséges kisajátított földterületek tulajdonosainak kártérítése még szintén várat magára.

B. O.

Tisztelt székelyhídi és hozzátartozó falvakbeli lakosok!

Megkérjük mindenkit, hogy a kijelölt napokon reggel 8 óra előtt helyezze ki a megfelelő kukákat és zsákokat, a következő program szerint:

I. ZÓNA – SZÉKELYHÍD

– a hónap minden hétfőjén kihelyezhetik a szürke (reziduális) és a barna (bio) kukát;
– az első és harmadik hétfőn kitehetik a kék zsákot (papír) is;
– az első hétfőn kihelyezhetik a zöld kukát is (üveg);
– a második és a negyedik hétfőn pedig kitehetik a sárga zsákot is (műanyag).

Emellett azokban a hónapokban, amikor lesz ötödik **hétfő** (március, május, augusztus, november), CSAK a szürke és a barna kukákat helyezze ki!

II. ZÓNA – SZÉKELYHÍD

– a hónap minden keddjén kihelyezhetik a szürke (reziduális) és a barna (bio) kukát;
– az első és harmadik kedden kitehetik a kék zsákot (papír) is;
– az első kedden kihelyezhetik a zöld kukát is (üveg);
– a második és a negyedik kedden pedig kitehetik a sárga zsákot is (műanyag).

Emellett azokban a hónapokban, amikor lesz ötödik **kedd** (március, június, augusztus, november), CSAK a szürke és a barna kukákat helyezze ki!

III. ZÓNA – SZÉKELYHÍD

– a hónap minden szerdáján kihelyezhetik a szürke (reziduális) és a barna (bio) kukát;
– az első és harmadik szerdán kitehetik a kék zsákot (papír) is;
– az első szerdán kihelyezhetik a zöld kukát is (üveg);
– a második és a negyedik szerdán pedig kitehetik a sárga zsákot is (műanyag).

Emellett azokban a hónapokban, amikor lesz ötödik **szerda** (március, június, szeptember, december), CSAK a szürke és a barna kukákat helyezze ki!

IV. ZÓNA – CSOKALY ÉS NAGYKÁGYA

– a hónap minden csütörtöki napján kihelyezhetik a szürke (reziduális) és a barna (bio) kukát;
– az első és harmadik csütörtökön kitehetik a kék zsákot (papír) is;
– az első csütörtökön kihelyezhetik a zöld kukát is (üveg);
– a második és a negyedik csütörtökön pedig kitehetik a sárga zsákot is (műanyag).

Emellett azokban a hónapokban, amikor lesz ötödik **csütörtök** (április, július, szeptember, december), CSAK a szürke és a barna kukákat helyezze ki!

V. ZÓNA – ÉROLASZI, ÉRKÖBÖLKÚT ÉS HEGYKÖZSzentMIKLÓS

– a hónap minden péntekjén kihelyezhetik a szürke (reziduális) és a barna (bio) kukát;
– az első és harmadik pénteken kitehetik a kék zsákot (papír) is;
– az első pénteken kihelyezhetik a zöld kukát is (üveg);
– a második és a negyedik pénteken pedig kitehetik a sárga zsákot is (műanyag).

Emellett azokban a hónapokban, amikor lesz ötödik **péntek** (január, április, július, október, december), CSAK a szürke és a barna kukákat helyezze ki!

Kérjük, kövessék figyelemmel a programot, és időben tegyék ki a kukákat és zsákokat! Ugyanakkor kérjük, nagyon figyeljenek arra, hogy a zsákban vagy kukában csak az odaillő hulladék legyen! Megértésüket köszönjük!

SZÉKELYHÍD VÁROS ÖNKORMÁNYZATA

Talpfákat cseréltek a vasúthálózaton

Kicserélték a városunkból Létavértes felé vezető úton átfutó vasúti sínek vasbeton talpfáit tavaly december közepén. A komolyabb fennakadások nélkül elvégzett felújítást a nagy igénybevétel okozta elhasználódás tette szükségessé az országos vasúti hálózat modernizálási munkálatai keretében.

Guba-Kerekes Zsuzsa lett városunk új könyvtárosa

Új könyvtárossal és leleményes ötletekkel gazdagodik a könyvtár

Decemberben a szorgalmas olvasók minden kiolvasott könyvért egy matricát kaptak cserébe, amivel feldíszíthették fenyőfájukat egy ajándék képeslapon

Nem esik messze az alma a fájától, tartja a mondás, amelyet az élet is gyakran alátámaszt. Guba-Kerekes Zsuzsa festőművész, illusztrátor (portrékon) esetében ez nemrég kétszeresen is beigazolódt, hisz az édesanyjától örökölt rajz tehetsége mellett az édesanyjától örökölt könyvszeretete szintén meg hozta gyümölcsét. A harmincéves pályán nyugdíjba vonuló édesanyját követve vált Zsuzsa Székelyhíd város újonnan kinevezett könyvtárossává.

Az új munkahelyért tavaly november elején sikeresen versenyzőgázott, így hamarosan kezdetét vette a munka, amelyben az első hetekben segítő jobbként édesanyja állt mellette. El is kelt a támogatás, hisz rengeteg új dolog van, amiben meg kell állnia a helyét: a könyvek számderegének megtanulása és digitalizálása, azaz egy számítógépes programban való rendszerezése, nem utolsósorban pedig az olvasók megismerése.

Kreatívan ösztönözni az olvasásra

A betanulási hetek elteltével rögtön feléledt Zsuzsa művészi vénája is, újabbnál újabb terveknek egy részét már el is kezdte megvalósítani. Karácsonyi matricagyűjtő versenyével például – melynek sablonját saját kezűleg tervezte – nagyon sok fiatal és új olvasót sikerült nyernie a könyvtárnak. Emellett igyekszik átalakítani, saját személyére szabni maga körül mindent – ebben rajz és művészeti tehetsége is igencsak segítségére szolgál. Könyvjelzőket készített az olvasóknak, melyek fontos információkat tartalmaznak: a nyitvatartási idő mellett felhívják a figyelmet a könyvtár blogjára (<http://bibliotecasacueni.blogspot.ro>), mely folyamatosan frissülő információkkal várja az érdeklődőket. Zsuzsa a Facebookon is jelen van, mely a helyi lakosok körében leggyakrabban használt közösségi médiás felületnek számít. Sztorijaiban mindig megjelenik a nap könyve, amely már most nagy népszerűségnek örvend és felhív-

ja az emberek figyelmét az olvasás fontosságára. Ez utóbbi prioritást erősíti az a három könyvszállítmány is, amely nemrég érkezett a könyvtárba: a már évek óta, a helyi olvasókat csodálatos könyvújdoncságokkal ellátó Mára-program könyvcsomagja, nyolc új Érmel-lekről szóló kötet és egy Budapestről érkezett karácsonyi ajándék: egy tizenkét kötetből álló csodálatos művészeti albumsorozat, mely a gótikus stílusban épült templomokat és bazilikákat mutatja be.

Reményteli tervek az új évrre

Az idei év megvalósítandó tervei és mindenkori reményei szerint a könyvtár elfoglalhatja majd az őt jól megillető helyet az új színházépületben. Ez teljes átszervezést és rengeteg munkát jelent majd. Zsuzsa szeretne a könyvtárnak új arculatot is adni, saját logót, emblémát, amely megkülönbözteti és kiemeli, mindenki számára ismertté teszi a könyvtárat. Természetesen új versenyötletek is vannak már születőben: a húsvéti időszak témája adja magát, de az azt áthidaló időszakra is keresi az inspirációkat új könyvtárossá.

A tavalyi év sajnos rengeteg korlátozást hozott, de felhívta a figyelmet az egymásra és a magunkra való odafigyelés fontosságára is. A jelenleg érvényben lévő járványügyi szabályok egyaránt vonatkoznak a könyvtárra és annak látogatóira is. Bár sokunk számára igen furcsa az, hogy csak a könyvtár előterébe lehet belépni, hogy a kiolvasott könyvek karanténban pihennek két hétig, hogy nem lehet válogatni, böngészni az olvasnivalók közt, de a szabályok betartásának köszönhető, hogy a könyvtár jelen helyzetben is működhet – így a legbiztonságosabb mindenki számára.

Emellett a munka fontos összetevői a vizsajelzések is, Zsuzsa örömmel mesélte, hogy mennyi pozitív választ kapott már ezen rövid idő alatt is az olvasóktól, szülőktől, gyerekektől – mely véleménye szerint illusztrátori munkájának is köszönhető. A gyerekkönyvek és folyóiratok illusztrációinak készítése – melyet már nyolc éve végez és a jövőben is szeretne folytatni – olyan tudással vértette fel, mely sokat segít jelenlegi munkájában is, szervesen kapcsolódik hozzá. Mindezen élmények igencsak erős kapcsolatok, a sok munkát csillogó gyermekszemek hálálják meg, ahogyan lelkesen hozzák vissza az általa ajánlt könyveket és kérnek még valami hasonlót. Emellett van még egy nagy álmom: a rajzkör, amelyet Zsuzsa a könyvtárolvasó gyerekeknek, fiataloknak szeretne beindítani, mikor az egészségügyi szabályozások is megengedik majd. Addig pedig mindannyiunkkal együtt reménykedik egy boldog, dolgos és megvalósításokkal teli új évben.

VÁNYA BLANKA

Nemzetközi ifjúsági csereprogram lesz Nagykágyán

Erasmus+ ifjúsági csereprogramot szervez *Kezdjük sportvállalkozásokba a gazdasági fellendülés érdekében* elnevezéssel, várhatóan 2021 tavaszán, Nagykágyán a Székelyhídi Sasok Sportklub. A programon harminchat fiatal fog részt venni hat országból: Észak-Macedónia, Horvátország, Litvánia, Magyarország, Portugália és Románia.

Az Európai Unió támogatásával megvalósuló ifjúsági csere során olyan műhelyek zajlanak, melyek lehetővé teszik az üzleti terv teljes megismerését és megvalósítását (általános adatok, leírás, piac, termékek, marketing, menedzsment, pénzügy). Emellett a résztvevők rövid előadások és intézménylátogatás által fedezik fel a képviselt országok vállalko-

zói környezetét. A mobilitás során sportolási tapasztalatcsere is lesz: minden ország „elhozza” és bemutatja azokat a hagyományos testmozgási formákat, amelyeket a lakosok rég űztek vagy jelenleg is gyakorolnak. E tevékenységek révén a csoportok tudatosítják a rendszeres sportolás útján elért egészséges életmód fontosságát.

A résztvevők az ifjúsági csereprogram végén saját maguk által kitöltött részletes YouthPass tanúsítványban részesülnek.

ANTAL NOÉMI

Erasmus+

Ünneplőben január 22-én, a magyar kultúra napján

A magyar kultúra napját 1989 óta ünnepeljük annak emlékére, hogy Kölcsey Ferenc 1823-ban ezen a napon tisztázta le Csekén (ma Szatmárcseke) a *Himnusz* kéziratát, az Országos Széchényi Könyvtárban őrzött eredeti kézirat szerint január 22-én. A *Himnusz*t a magyarok közmegegyezése tette közösségünk identitását kifejező énekké, nemzeti himnuszunkká. Hivatalosan csak 1989-ben került be a magyar alkotmányba, szövegének születésnapja ekkor lett a magyar kultúra napja is egyben. A kultúra az emberiség által létrehozott anyagi és szellemi értékek összessége, csak közösségi létben létezhet, megünneplése szintén a közösség javát szolgálja. „Ez a nap annak tudatosítására is alkalmas, hogy az ezeréves örökségből méríthetünk, és van mire büszkének lennünk, hiszen ez a nemzet sokat adott Európa, a világ

kultúrájának. Ez az örökség tartást ad, ezzel gazdálkodni lehet, valamint segíthet a mai gondok megoldásában is” – vallja Fasang Árpád zongoraművész, aki először vetette fel a magyar kultúra napjáról való megemlékezés ötletét. Ha e napot jól ünnepeljük, nem unalmas ismétlődéssé, hanem valóban erőt adó felismeréssé, rácsodálkozássá válhat. Ha az önismeret fejleszhető, és egyben személyiségfejlődéssel is jár, hogyan hanyagolhatjuk el nemzeti öntudatunk felébresztését és csiszolását, ami nemcsak a magyar nép, hanem más nemzetek javára is válhat, hiszen nyelvünkkel, irodalmunkkal, dalainkkal, táncainkkal, tudományos felfedezéseinkkel végül is ugyanannak a világnak gazdagságát fejezzük ki újból és újból.

JAGOS HELÉN

székelyhídi magyar szakos tanárnő

In memoriam Frida – A váradi Fodor Tünde Eszter diák I. díjas rajza a XXV. Vespasian Lungu Országos Festészeti és Grafikai Versenyen – Gratulálunk!

Ön is az ingyenesen terjesztett *ÉR hangja* havilap rendszeres olvasója? Esetleg az *ÉR Tv* nézője vagy a *Rádió ÉR* hallgatója?

Ha fontosnak, értékesnek tartja munkánkat, támogassa Ön is az *ÉR Hangja* Egyesület nonprofit tevékenységét bármilyen összegű felajánlással, hogy továbbra is felkerekedjünk és megismerjünk Önnel érdekes helyeket, személyeket, foglalkozásokat, hogy értékeket menthessünk, hogy a fiatalok látókörét bővíthessük nemzetközi ifjúsági programjainkon keresztül, és hogy segítse mottónkat: tájékoztatás és folyamatosság. Felajánlását küldje a RO58 CECE BH35 30RO N066 7728-as bankszámlaszámra vagy további tájékoztatásért keresse egyesületünket a www.erhangja.ro honlapon és az erhangja1@gmail.com e-mail-címen! Adni jó!

Online oktatási tapasztalatok Érmelléken... ... egy óvónő szemszögéből

2020. november 9. – egy újabb kezdet, az online oktatás második felvonása. Sokan feltették és feltesszük a kérdést: helyes vagy helytelen döntés volt ismét bezárni a tanintézmények kapuit, miért maradhatnak nyitva a bölcsődék és a délutáni programban működő csoportok, míg mi kénytelenek vagyunk digitális eszközökön keresztül találkozni óvodásainkkal.

Az óvodai online oktatás különböző platformokon, alkalmazásokon keresztül valósítható meg, amely mind település, mind zónák, mind megyék szintjén eltérő. Országszinten a legfelfogadottabb online platform a Google Classroom. Az élő bejelentkezés időtartama napi egyszer 15 perc, tehát az óvónőknek és az óvodásoknak is egyszerre kell jelen lenniük. Az élő bejelentkezést munka előzi meg és követi, minden tevékenységre fel kell készülni, fel kell tölteni az aznapi feladatokat, linkeket, házi feladatokat, a gyerekek által beadott munkákat értékelni, pontozni.

Mikor azt kérdezik tőlem, hogyan lehet online oktatni óvodásokat, az a válaszom: nagyon nehezen, sok akadályba ütközünk, de már látjuk a fényt az alagút végén.

Ahogy mondani szokták: bedobtak minket a mély vízbe. Az lett volna az egyik legfontosabb dolog, hogy a tavalyi tavaszi online oktatás első nagy próbája után a tanügyminisztérium ingyen képzéseket szervezzen minden pedagógus számára. Ha nem is teljesen, de mégis legyen egy minimális fogalma az óvónőknek az online oktatás folyamatáról és módszereiről.

A sok-sok ígéret ellenére sem kapott minden rászoruló, hátrányos helyzetű gyerek telefont, laptopot vagy tablett, pedig már sokszor kérték tőlünk azokat a bizonyos névsorokat. A legtöbb gyerek otthonában sajnos még csak villanyáram sem áll rendelkezésre. Emellett az óvodás gyerek szülői segítségére szorul, a szülők dolgoznak, a gyerekek nagy része nagyszülővel, dadával van otthon, s ők nem értenek a technikához, nem tudnak segíteni az óvodásoknak.

Sok, többgyermekes családdal dolgozunk, ahol néha csak egy eszköz áll rendelkezésre – ilyenkor persze az iskolás vesz részt az órákon, így az óvodás gyerek ismét kimarad.

A szülők hozzáállása is gondokat okoz, sokan alábecsülik ezt a munkát, azt gondolják,

hogy ez egy hosszabb vakáció, a gyerek sokáig aludhat, nem kell semmit sem felmutatnia, tevékenykednie, nekik sejtésük sincs arról, hogy mennyi energiát és időt igényel az online munka.

Nehéz és munkaigényes a megfelelő, legkönnyebben elérhető, legkevesebb eszköz igénylő feladatokat megtalálni, amelyek ne legyenek unalmasak, felkeltsék a gyerekek, és persze a szülők érdeklődését is.

Már nincs közelség, nincs ölelés, nincs önfeléd éneklés, nincs veszekedés a játékok miatt, otthon minden más, más értelmet nyer a színezés, énektanulás, festés, kézimunka. Elvették a lehetőséget, hogy minden gyerek egyforma eséllyel tanulhasson.

Elvették a közös ünnepeket. Tavaly is, akár csak az előző években, alig várták az óvodások, hogy megérkezzen a Mikulás: szavalhassanak, énekelhessenek, majd átvehessék a jól megérdemelt ajándécsomagot. A mikulásünnepséggel nem ért véget az öröm, mert karácsonyra is jutott ajándék mindenkinek.

Az online oktatás sok negatív impressziója ellenére azt remélem, hogy kellemes, pozitív hatása is lesz: legalábbis annyi, hogy a szülők értékelni fogják a pedagógusok munkáját.

Elérkezett a téli vakáció is és ezzel együtt karácsony ünnepe – nem kértünk nagy ajándékot, csak annyit, hogy idéntől újra betölthessék óvodáinkat és az ország minden intézményét az önfeléd nevetés, móka és játék.

NAN KINGA-ANITA
asszonyvári óvónő

... egy szülő szemszögéből

Teljes önellentmondásba kerülnek azok a szülők, akik eddig arról győzködtek gyerekeiket, hogy szemük egészsége érdekében minél kevesebb időt töltsenek a képernyő előtt

Az online oktatás indításával nekünk, szülőknél, egy új szereppel kellett ismerkednünk: a pedagóguséval. Bár eddig is tanítottuk gyermekeinket a magunk elképzelése szerint, a tanintézményekben szerzendő tudást a tanítóktól, óvónőktől vártuk, hogy átadják gyermekeinknek.

Háromgyermekes anyaként elmondhatom, mindez egyáltalán nem könnyű feladat. Óvodáskorú gyerekeimmel talán egyszerűbb, de így is a kora délutáni órákig tartanak a bejelentkezések és a feladatok elvégzése. Sok türelmet követelt tőlem és a gyerekektől is.

Két kisfiam, akik a tavalyi évben kezdték az óvodát, szinte alig voltak közösségekben, alig ismerték meg a napi feladatokat, az óvó nénit és a csoporttársakat, de máris visszakerültek anyához, akivel eddig játékosan teltek a napok. Innentől kezdve anya ültette őket a telefon, a laptop elé, amit eddig próbált kizárni vagy minimális ideig adni kézbe.

A feladatok minden nap ki vannak osztva, azonban a gyerekeknek nincs minden nap egyformán kedvük és türelmük. Egy kisgyereket a 20 perces bejelentkezési idő alatt

sokszor csak a házat bejárva lehet a képernyő előtt tartani.

Munkaidő után az anyának, apának az éhes kisebb gyerekekkel még nehezebb a feladatok elkészítése, hogy azok ne az esti órákban legyenek elküldve. Mindeközben számukra a telefon egyre vonzóbb lesz, hisz olyan jó játékok, videók vannak rajta. A könyvek, a többi játék már nem olyan érdekes. Ez viszont sajnos nem adja azt a tudást, azt a fejlődést a gyerekeknek, amit az óvónénivel, a pedagógussal sajátítanak el. Nem ad barátokat, nem ad lehetőséget szocializálódni, alkalmazkodni egymáshoz vagy megtanulni a rendet egy csoportban.

Ahogy telik az idő, egyre nagyobb az elutasítás, az érdektelenség a feladatok iránt, a gyerekek már nem várják a bejelentkezéseket. Belefáradtak ők is, de belefáradt a szülő is a mindennapi munka és problémák közepette.

Sok fejlődést, tudást az online tanulóssal nem érünk vagy értünk el, hisz a gyerek közösségre vágyik – a gyerekek társaságára. Mi, szülők, a képességeink szerint segítjük őket az otthoni tanulásban, de ez nem az, amit a pedagógussal sajátítanak el.

SZILÁGYI ANDREA

Kis festőművészek képzése indul Székelyhídon

Festeni jó – tehetségprogram Székelyhídon címmel indított képzőművészeti rendezvénysorozatot az Ér Hangja Egyesület 2021 első felében. A projekt célja városunk és a környék azon VII–XII. osztályos fiataljainak a felkarolása, akik tehetségeknek vagy tehetségre vágyóknak tekinthetők a festőművészet terén, illetve a kiválasztott résztvevők tehetséggondozása egy komplex, 60 órás program és egy háromnapos tábor keretében. A projekt arra irányul, hogy lehetővé tegye a tehetségek festőművészeti

ismereteinek bővítését, a képi kifejezés különböző módjainak megismerését, kreativitásuk és önkifejezésük, önismeretük, esztétikai érzékenységük, igényességük és izlésük fejlesztését.

„A programsorozat által szeretnénk, ha a résztvevők önállóan tudnának minőségi festőművészeti alkotásokat létrehozni, és arra törekszünk, hogy a fiatalok számára megalapozzuk a művészi igényű szakmai munkát, felkészítve őket arra, hogy akár ezen a professzionális úton induljanak el”

– nyilatkozta Aszalós Tímea, a szervező egyesület elnöke.

A Miniszterelnökség családokért felelős tárca nélküli minisztere Nemzeti Tehetség Programja révén megvalósuló projekt két-három órás heti foglalkozásokat foglal magába. A műhelymunkák ötvözik

a gyakorlatot az elmélettel, hogy azok ne váljanak unalmassá a tehetségre vágyók számára.

A projekttevékenységek megvalósulása a járványhelyzet alakulásától függ.

ANTAL NOÉMI

 Nemzeti Tehetség Program

MINISZTERELNÖKSÉG
CSALÁDOKÉRT FELELŐS TÁRCA NÉLKÜLI MINISZTER

 ÉR HANGJA
HAVILAP

Felelős szerkesztő: Gagyi Judit Eszter **Munkatársak:** Antal József, Antal Noémi, Aszalós Tímea, Béres Angéla, Bíró Orsolya, Cservid Levente, Kiss Lóránt, Magyar Sabina, Almudena Muñoz Soberón, Püsök Julianna, Rupárcsics J. Csilla, Szyártó József L., Ványa Blanka, Maria Vives Requena **Tördelés:** Ferencz Csaba-Levente

ISSN 2501-1545

Szerkesztőség elérhetősége: 417435 Săcueni piața Libertății nr. 1
e-mail: erhangja1@gmail.com, honlap: www.erhangja.ro

Székelyhíd és környéke havilapja.

Kiadja és ingyenesen terjeszti az Ér Hangja Egyesület.

Felelős kiadó: Béres Csaba

Nyomás: Pentaprint Kft., Bihar

A kiadvány megjelenését támogatja:

**Székelyhíd Város
Polgármesteri Hivatala**

Szasztok Pajtikák!

Ebben a hónapban azt a feladatot kaptátok, hogy képzeljétek el, mi lenne akkor, ha varázserőtök lenne és bármit megtehetnétek, amit szeretnétek. Örülök, hogy mindenki csak jóra és a világ jobbá varázslására használná ezt az erőt. Biztos vagyok benne, hogy a rajzok készítői és a versek írói varázserő nélkül

is minden tőlük telhetőt megtesznek majd azért, hogy szebb és jobb legyen minden. Ha én varázsló lennék, mindegyikötöknek teljesíteném azt a kívánságát, amit rajzban vagy versben elképzelt. Kívánok nektek és családotok minden tagjának békés, boldog új évet!

KÓPÉ

FODOR SÁNDOR MÁTÉ (I. B osztály)

Bede Anna Eszter (11 éves) díjazott rajza a Lilliput Társulat 2020. decemberi pályázatán

Ha én varázsló lennék

Ha én varázsló lennék
 Én is másképp lennék
 Másképp lenne minden.
 Más a nap, más a hold,
 Más az ég, más a föld,
 Más a felnőtt, más a gyerek.

Nem lenne betegség,
 Nem lenne többet vita,
 Nem lenne többet korona.

SASS MERCÉDESZ
 (IX. B osztály)

TJLAKI KRISZTIÁN (I. B osztály)

KÓPÉ ÜZENETE: az oldalon a hozzám beküldött gyerekrajzoknak csak egy válogatását láthatjátok, az összes beküldött alkotásokat hiánytalanul megtalálhatjátok az *erhangja.ro/havilap* honlapon!

Székyehídi első díjas diák a Mesélnek a fák irodalmi pályázaton

Kárpát-medencei diákok számára hirdették meg a *Mesélnek a fák* elnevezésű irodalmi pályázat a 2020. évi Erdők hete, Fenntarthatósági témahét és a Világ legnagyobb tanórája projektek keretében. A határon túli hat első helyezett között szerepel a székyehídi Petőfi Sándor Elméleti Líceum egyik diákja, Pop Kinga-Krisztina, V–VIII. osztályos kategóriában, felkészítő tanára Cservid Levente. A díjazott pályaművet a továbbiakban olvashatják. Gratulálunk az eredményhez!

ÉR HANGJA

Álmodik a gesztenye

Egy szép, őszi délutánon kis sereg bóklászott az erdőben az öreg gesztenyefák alatt. Kis kosarukba gyűjtögettek a gesztenyét.

Az óvónő megígérte a gyerekeknek, hogy másnap gesztenyefigurákat fognak készíteni. Az egyik gyermek elesett útközben és szétszórta az összegyűjtött gesztenyéit. Gyorsan összekapkodta azokat, de egy mégis ott maradt, meglapulva a lehullott levelek alatt. Ez voltam én. Egész télen arról álmodoztam, milyen jó lenne gyökeret eresztetni tavaszig.

Az álmom valóra vált. Kicsi gesztenyehajtás lett belőlem. Jött a tavasz, fölmelegedett a föld, és én nőtem, növekedtem szépen. Nagyon boldog voltam. Soha senki nem háborgatott. Jó időjárás volt azokban az időkben, sok eső és sok napsütés.

Évek alatt gyönyörű nagy gesztenyefa lettem, mindenki öröme. A kirándulók szerettek az árnyékomban játszani, a hegyről leérkező túrázók is sokszor megpihentek a lombom alatt, és sok áldást mondtak a hús árnyékoméért.

Sokan hálából meg is öntöztek a maradék ivóvízzel.

Nagyon sok állatnak adtam otthont a lombjaim között. Galambok, cinkék, varjak fészkeltek az ágaim között. Mókuskok éltek az odúmban. A fakopáncs is előszeretettel kopogtatta végig a törzsemet. Mindenki nagyon boldog volt.

De egyszer szörnyű zajra ébredtem. Munkagépek hada állt körül. Nagyon megrémültem,

de legmerészebb álmomban sem gondoltam volna, hogy azok nekem majdan fájdalmat okoznak.

Ástak és ástak, reggeltől estig. Ahogy telt az idő, éreztem, hogy valami nagyon fáj. Elvágta néhány gyökeremet. Éheztem, szomjaztam napokon át, leveleim kezdtek sárgulni és lehullani, de ez nem a természet műve volt, mert az ős még nagyon messze volt. A madarak is elköltöztek máshová, mert nem mertek tojást rakni a fészkeikbe. Már a fakopáncsoknak sem volt kedve rajtam kopácsolni, lehet, hogy sajnáltak engem. A mókuskok rémülten futkároztak az ágaimon, nagyon zavarta őket a sok zaj, és ők is elköltöztek nyugalmasabb fákra. Nagyon egyedül éreztem magam.

Néhány hét múlva befejeződött a munka. Szép, modern utat építettek a régi út helyére.

Az embereknek tetszett az új út, az autók csak úgy robogtak végig rajta, felverve a port, amit én kellett lenyeljek. A biciklisek is gyorsabban haladtak. Mindenki örült, csak én nem. Éheztem, szomjaztam még mindig. Már nem tettem annyira az embereknek, mert lankadt volt a koronám. A kisgyerekek ami levelet láttak rajtam, az már nem volt zöld és üde, a termésim sem növekedtek nagy, tüskés labdacokká.

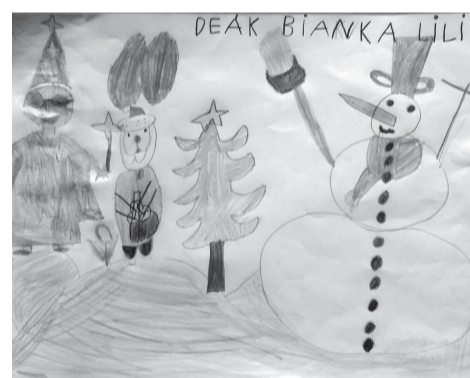
Egyszer mégis megállt alattam valaki. Egy környezetvédő ember, aki megsajnálta. Minden nap jött és megöntözött. Sok időbe telt, amíg megint kizöldültem, de sikerült. Jöttek madarak és fészket raktak az ágaim közé, még egy mókuspár is beköltözött. A természetvédő ember még néhány madáretetőt is rakott rám, amelyeket téli időszakban rendszeresen feltöltött magvakkal. Végre visszatért az élet, amit szerettem és amiről álmodoztam. Az emberek sokat segítettek azzal, hogy öntöztek, mert belátták, hogy az út okozta szennyezés mellett nem lehet élni víz nélkül.

Most már megint mindenki szeret, mert szép, terebélyes lombom alatt jó megpihenni a tikkasztó hőségben. Így én sem haragszom már az út miatt, mert több utazó választja árnyamat pihenőhelyül.

Így vált valóra az álmom, egy jó embernek köszönhetően.

VARGA SZABINA (előkészítő B osztály)

DEÁK BIANKA LILI (előkészítő B o.)

Karanténban...

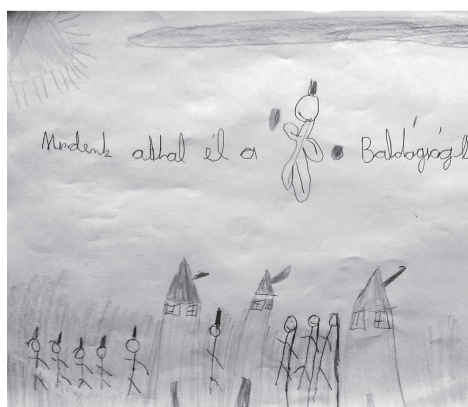
2020. márciusban,
 Vírus terjedt otthonunkban.
 Mindenki most otthon maradt,
 Tanórák is elmaradtak.
 Itthon van a család nagyja,

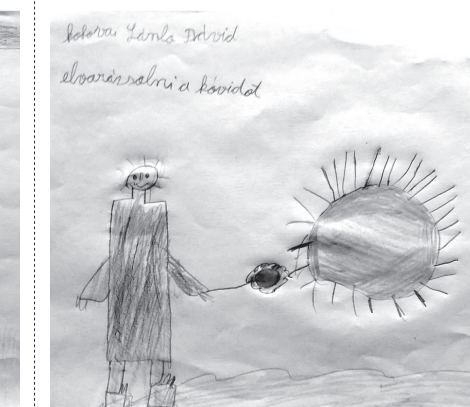
KÁDÁR GYURI (I. B osztály)

VARGA DORINA (5 éves)

DANKA BETTY (IV. D osztály)

KOKOVAI LÁSZLÓ DÁVID (IV. D osztály)

Az önkéntesség óriási lehetőség

Szolgáltatukat befejező önkéntesek az Európai Szolidaritási Testület működéséről

Az Európai Szolidaritási Testület az Európai Unió új, két éve működő programja, amely az Európai Önkéntes Szolgálatot és az Erasmus+ önkéntességet váltotta fel. Célja a szolidaritás előmozdítása az európai társadalomban, amit úgy kíván elérni, hogy a fiatalokat és a civil szervezeteket könnyen hozzáférhető és magas színvonalú, a szolidaritást előtérbe helyező tevékenységekbe vonja be. Ezek a projektek nemcsak ösztönző és gazdagító élményt kínálnak: lehetőséget nyújtanak valós változtatásokra, miközben fejleszthetjük saját készségeinket és kompetenciáinkat.

Az Európai Szolidaritási Testület pályázati felhívások útján támogatja a civil szervezeteket – azok megterveznek egy többhónapos programot, benyújtják, és ideális esetben megvalósíthatják azt. Az ilyen tevékenységekben részt venni kívánó fiataloknak regisztrálniuk kell magukat az Európai Szolidaritási Testület online felületén, majd jelentkezni a meghirdetett önkéntes szolgáltatásokra, érdeklődési körüknek megfelelően. Az említett webfelület, adatbázis megkönnyíti a fiatalok és a támogatott szervezetek találkozását.

Maria és Almudena múlt decemberben fejezték be szolgáltatukat a helyi közösségben és tértek haza Spanyolországba

A fiatalok Európa-szerte vesznek részt ilyen jellegű projektekben, új emberekkel találkoznak, új tapasztalatokat élnek meg, és elhagyják a komfortzónájukat a fejlődés, tanulás érdekében. Je-

lenleg Romániában nagyszámú fiatal dolgozik önkéntesként, ez pedig itt, Székelyhídon is elérhető a fiatalok számára.

Az Ér Hangja Egyesület két éve kínálja ezeket a lehetőségeket az

érdeklődők számára. Az Európai Szolidaritási Testület keretében már két projekt zajlott le Székelyhídon, és hét nemzetközi önkéntes válhatott a közösség részévé, elvégezve emellett közösségfej-

lesztő szolgálatát is. E hét önkéntesből öt Spanyolországból, egy Magyarországról és egy Törökországból érkezett.

Az első ilyen, *Önkéntesek az európai kulturális sokszínűség támogatásáért* elnevezésű projekt 2018-ban indult. Ekkor három önkéntes számos rendezvényt, workshopot tartott a kulturális tapasztalatcsere előmozdítása érdekében. Különböző írott cikkeket, videókat és rádióműsorokat is készítettek ugyanezzel a céllal. A második projekt (*A székelyhídi közösség támogatása a média eszközeivel* elnevezéssel), 2020 őszén indult és négy önkéntes vett részt benne; egy török, egy magyar és két spanyol. Az önkéntesek cikkeket írtak Székelyhíd közintézményeiről, számos rendezvényt tartottak kultúrájukról (étel, művészet, zene, tánc stb.), és különböző híradásokat töltöttek fel az egyesület közösségi hálójára is.

Végezetül, világvárvány ide vagy oda, az Ér Hangja Egyesület a korábbi programok sikeres lezárása után újabb önkéntesek fogadását tervezi a 2021-es évben is. Várjuk őket mosollyal, nyitottsággal a közösségbe!

ALMUDENA MUÑOZ SOBERÓN

A nők szerepének erősítése

A nemek közötti egyenlőtlenség Romániában aggasztó kérdés, 2019-ben az ország a 25. helyet szerezte meg a nemek közötti egyenlőség indexe alapján Európában – sokkal alacsonyabb pontszámmal, mint az Európai Unióé átlagosan. Itt az ideje foglalkozni egy olyan témával, amely Románia-szerte visszahúzza a nőket, úgy városi, mint vidéki területeken, például Székelyhídon is. Az egyenlőtlenség szempontjából a helyzet erősen súlyosbodik, ha a nők gazdasági helyzetéről van szó. Az ENSZ 2015-ös csúcstalálkozóján 193 ország által elfogadott tizenhét fenntartható fejlődési cél (Sustainable Development Goal) szerint sürgős a közbelépés minden ország számára. A kormányzati és a közösségi vezetőknek elő kell venniük néhány oldalt az ENSZ tizenhét pontjából és elkezdni e célok eléréseért dolgozni. Ezzel nemcsak Székelyhíd társadalmi szerkezete fejlődne, de gazdasága is.

Öt, különböző generációkat képviselő székelyhídi nővel beszélgettem erről a kérdéskörrel, és a beszélgetésekből világossá vált: hiányosan képviselnek, lebecsültnek érzik magukat úgy helyi, mint nemzeti szinten, és kevés lehetőségük van jogaik érvényesítésére. A hagyományos szerepek folyamatosan a háztartáshoz és a család gondozásához kötnek nagyon

sok nőt, akadályozva fejlődésüket és teljes munkaerőpiaci beilleszkedésüket. Tehát helyi szinten is akad tennivaló a jobbításra. Mindenekelőtt, a székelyhídi nőknek szükségük van az elismerésre. Értéket kell adni munkájuknak és közreműködésüknek a közösségben. A tisztelet és a méltóság megadása által a leg-egyszerűbb beszélgetni és tárgyalni a fejlődés hozta haszon egyenlőbb elosztásáról, minden szinten.

A nők gazdasági szférában történő megerősítése a városnak egészségesebb, pezsgőbb munkavállalói hálózatot hozhat, amely a nők számára hozzáférést biztosít az erőforrásokhoz és kedvező körülményeket teremt munkahelyek, pénzügyi szolgáltatások, gyümölcsöző javak vagy a készségek fejlődése terén, többek között. Ez úgy működik, mint egy pozitív, tekercs csigavonal, amely indukálja önmagát. Ha a nők lehetőséget kapnak a részvételre a gazdasági szinten, egyből sarkukra állnak, képessé válnak szembenézni a kihívással, megerősítve jogaikat és lehetővé válik számukra, hogy irányítsák életüket és gyakorolhassák ezt az újonnan megtalált ráhatást a társadalomban.

A nőkkel szembeni hátrányos megkülönböztetésről való együttgondolkodásnak és a nemek közötti egyenlőség elvárásainak elsőbbséget kell élvezniük, hisz ez olyan erőfeszítés, amely jó irányú változásokat hoz közösségi szinten. A székelyhídiaknak is meg kell értenie a nők felhatalmazásának fontosságát. A nők kulcsfontosságúak a közösségekben, a nagy tervek és eredmények megvalósításának „ügynökei”. A gazdasági, a környezeti és a társadalmi változások a nők elismerésének és fejlődésének természetes következményei, csak teret kell engedni hozzá. Támogassák szeretteiket, értékeljék munkájukat és mindenekelőtt tartsák tiszteltben szerepüket, méltóságukat, mert ahogy Kofi Annan, az ENSZ korábbi főtitkára mondta: „nincs hatékonyabb eszköz a fejlesztésre, mint a nők szerepvállalása”.

MARIA VIVES REQUENA

Ünnepi spanyol hagyományok átölelése

Finom spanyol sütemények: turrón és polvorones

Bemutatták utolsó 2020-as kulturális eseményüket az Ér Hangja Egyesület spanyol önkéntesei decemberben. Almudena Muñoz Soberón és Maria Vives Requena ezúttal a spanyol karácsonyi szokásokról készítettek online poszt-sorozatokat *Hagyományok átölelése: karácsonyunk ábrázolása* címen.

Bejegyzéseiket először jellegzetes karácsonyi desszertek bemutatásával indították, így esett szó például a turrónról, amely egy cukorból, mézből és tojásfehérjéből készült finom sütemény, nugátédesség, mandula vagy más diófélék hozzáadásával. A lányok ráadásul rövid videókat is töltöttek fel a közösségi médiára.

Ez után egy igazán jelentős spanyol hagyománnyal folytatódott a bemutató, amelyet Spanyolor-

szág minden háztartásában megünnepelnek: az uvas, azaz szőlő fogyasztása szilveszter – spanyol néven Nochevieja – ideje alatt. Mindez abból áll, hogy ha sikerül tizenkét szőlőszemet megenniük az éjfél előtti 12 másodpercben, akkor szerencsésük és jólétük lesz az új évben. Érdekes tény pedig, hogy a hagyomány arra a fordulóponton épült, amikor a XX. század elején szőlőfelesleg jelentkezett, ezért a gazdák népszerűsítették a termelési többlet kereskedelmi forgalomba hozatalának szokását. Érdeemes rátekinetünk ezekre a bejegyzésekre az Ér Hangja Egyesület hivatalos Facebook- vagy Instagram-oldalán, hátha a jövőben mi is kedvet kapnánk az említett hagyományok kipróbálására.

MAGYAR SABINA

Maria maga is sokat tanult önkéntes szolgálata során a nők közösségben betöltött szerepéről

Az légy, aki vagy

Folyamatosan csiszolhatja stílusát Major Zsuzsi, székelyhídi divattervező

Major Zsuzsi fiatal anyuka, aki nagy gyereklelkével szemléli a világot. Piros, fekete pöttyös, katica kabátban libben elő, hogy fogadjon otthonukban, mikor meglátogatom őket. Ugyanakkor komoly felnőtt is, aki kreatív alkotóként saját vállalkozása, varró és kézműves műhelye beindítását tervezi a közeljövőben.

– Hogyan emlékszel vissza a gyerekkorodra?

– Nagyon sokat jelentett az, hogy kint a hegyen szomszédok nélkül nőhettünk fel a bátyámmal. Édesanyámék sok ismerőse meg is jegyezte, hogy biztos antiszociális felnőttek válnak majd belőlünk, azonban ennek pont az ellenkezője igazolódott be: igazán társasági emberek lettünk mindketten. Rengeteg barátunk volt, akik – ha esett az eső, gumicsizmában, ha pedig hullott a hó, szinte négykézláb vagy traktorral – gyakran meglátogattak bennünket. Vonzotta őket a kaland, az a szabadság, amit ott találtak. Nagy örömmel tölt el, hogy közel költöztünk a férjemmel a szülői házhoz és most a saját gyerekeimnek is hasonló szabadságot adhatok.

– Mit gondoltál gyerekként – mi lesz belőled, ha felnőtt?

– Valójában sosem vágytam semmilyen konkrét dologra, nem akartam felnőni, mint más gyerek. Még kicsit furán is néztem a többiekre, ha ilyesmikről beszéltek. Azonban mégis eszembe jut talán egy dolog, ami inkább a játék része volt, mint komoly terv. A házunkhoz közeli szénázás szín mindig meg volt rakva – itt-ott magasabban, máshol alacsonyabban – közepében hatalmas szalmabálákkal. Anyukámék köteleket, hintát, csúszdát szereltek nekünk oda és gyerekként így ugrottunk, hengergőztünk, csimpaszkodtunk, miközben én akrobatának képzeltem magam.

– Milyen volt ebből a nagy szabadságból bekerülni egy zártabb, iskolai közegbe?

– Az iskoláimat itt, Székelyhídon végeztem, és bár szerettem oda járni, a stílusom mindig kilógott a sorból. Kicsit csodabogárnak néztek a többiek és néha ki is nevettek. Gyerekkorom után a második legnagyobb szabadságot nyújtó és megtartó közeget a Griffiti Színház Egyesület volt. Ez lett a második otthonom. Nagyon sokat köszönhetek neki: itt ismertem meg a leendő férjemet, itt mélyült és vált szorosabbá a kapcsolatom a testvéremmel, tulajdonképpen itt nőttem fel. Ötödikesként csöppentem bele ebbe a csodavilágba és mondhatni, kiváltságos helyzetbe, hiszen a sok nagy közt én voltam a kicsi – akár egy kabala. A korai megérkezés sok mindentől meg is kímélt: itt szerettem meg és fogadtam el önmagam olyannak, amilyen valójában vagyok.

– Hogyan találtál rá a nálunk kicsit különlegesnek tűnő divattervezésre?

– Nagyon sokáig nem tudtam, hogy mit is szeretnék igazán. Már szinte

befejeztük a tizenkettedik osztályt és én még mindig nem tudtam dönteni. Mindig vonzott a művészet, a művészek varázsvilága, de nem éreztem magam különösen tehetségesnek semmiben sem.

A divattervezés édesanyám ötlete volt, amelynek a megszervezéséből szinte családi vállalkozás lett. A tesóm talált rá a Debreceni Művészeti Akadémia képzésére, ahol az alaptól tanultuk meg a divattervezést: a varrógépbe való cérnabefűzéstől egészen a kivitelezésig, vagyis A-tól Z-ig mindent, amit csak tudni kell a szakmáról. 2014 és 2016 között végeztem el ezt a képzést, majd tovább folytattam az utat: beiratkoztam a Nagyvárad Egyetem ruházati design szakjára, amelyet 2020-ban sikerült is befejeznem.

– Örökletes-e a családban a kézműves tehetség?

– Édesanyám gyönyörűen horgolt, ő az én jobb kezem, akit az alkotófolyamataimba is sokszor bevonok: csipkét, apróbb kiegészítőket készít az elkészült alkotásaimhoz. Anyai nagymamám is igen ügyes kezű volt – édesanyám elmondása szerint műanyag zacskókat szabdal fel és abból készített székre valókat a családnak. Továbbá van itt egy érdekesség is: édesapámból, a nagymamája mindig szabómestert szeretett volna faragni, hisz az a szakma kényelmes életet biztosít – télen a melegben, nyáron a hűvösben dolgozhatsz, fiam – mondogatta neki. Azonban édesapámat mindig a szabad levegő, a barangolás vonzotta inkább. Ezért nagyon érdekes az, hogy szinte generációs ugrásként én teljesítettem be a nagyanyai vágyat.

– Milyen stílust képviselsz?

– Mindig megvolt a saját stílusom, nem követtem kimondottan egyetlen irányzatot sem. Már gyerekként átalakítottam, saját magamra igyekeztem szabni a ruháim, melyekkel néha kisebb feltűnést keltem az osztálytársaim körében. Később rájöttem, hogy jobb és sokkal egyszerűbb nulláról kezdeni a dolgokat, saját kézzel megtervezni és megvalósítani valamit. A legfontosabb szempont az, hogy természetes ala-

Munka közben, saját munkája mellett – Zsuzsi munkában gazdag egyetemi éveket tudhat maga mögött

pú anyagokkal dolgozzam, melyeket a saját és a megajándékozott személy ízlése szerint tudok alakítani. Fontos számomra a tudatosság is, a manapság olyan divatos zero waste (hulladékmentes – szerk. megj.) hozzáállás, amit hamarabb alkalmaztam, mint hogy ismertem volna a fogalmat. A lehulló, maradék anyagokból mindig dekorációkat, applikációkat, kiegészítőket készítek az elkészült ruhákhoz. Nagyon szeretek új kézműves technikákat megtanulni, kipróbálni és az alkotási folyamataim részévé tenni őket. Most az új szerelmem a csomózós technika, a makramé, ebben szeretnék kicsit jobban elmélyülni a közeljövőben.

– A szakmában melyik a kedvenc részed és melyik az, amit a legkevésbé szeretsz?

– Talán a dolgoknak nekifogni, elkezdni valamit mindig a legnehezebb rész, de azután már minden gördülékenyen halad. A legjobb természetesen az, mikor megvalósul egy terv, amikor látom az örömet, megelégedettséget annak az arcán, akinek készítettem valamit.

– Milyen változást hozott a munkában, stílusodban a kisfiad születése?

– Az időbeosztásom teljesen megváltoztatta, átírt. A stílusom is változott, hisz közelebb kerültem a babásabb, tündéresebb mesevilághoz, ami azért sohasem állt tőlem olyan messze. Ha választanom kellene, talán gyerekeknek szeretek a legjobban alkotni, ők a leghálásabb és legösszintébb közönség.

– Alkotóként milyen volt számokra az elmúlt, zürzavaros év?

– Még a szakma elején vagyok, tanulgatok, próbálkozom sok mindennel, így bár azt mondhatom, hogy a tavalyi évet nyugodtan egy zárójelbe is tehetjük, nekem sok jót, lelassulást is hozott. Időt a saját részre való dolgok megalkotására, a stílusom próbálgatására, csiszolására. A családdal közösen felépítettük a műhelyem, melyben a jövőben el szeretném indítani a saját kisvállalkozásom – azok számára, akik nem az átlagosat, hétköznapit keresik a dolgokban. Úgy gondolom, hogy itt Székelyhídon és a környéken is

van helye, otthona ennek a szakmának, hisz egyre többen keresik azokat a dolgokat, amelyek személyre szabottak és nincs belőle másik tíz az üzletek kirakataiban. Soha nem akartam nagy karriert befutni, csak megtanulni valamit, amit szeretek csinálni – ami örömet ad – és azt hiszem, jó úton indultam el.

– Hogyan élted meg a karácsonyi időszakot?

– Azt hiszem, a karácsony vigasztaló volt a 2020-as évünkkel kapcsolatban. Ez a nagy hidegség, ami az egész tavalyi évben körülöttünk bennünket, talán kicsit végre feloldódott. Nagyon sokaknak ez az időszak is olyan lehetett, mint bármely másik része az évnak, sőt talán még nehezebb is: csupa stressz, megfelelési kényszer. Számomra viszont mindig egy varázslat, én nagyon szeretem a karácsonyt. Ilyenkor is megpróbálok igazán a másik emberre figyelni, saját kezűleg készíteni valamit, amiben benne van a szívem-lelkem. Hisz tulajdonképp erről kellene szólnjon az ünnep, nem a rohanásról és a drága – vettem valamit, jó lesz az neki – típusú ajándékokról.

– Van-e olyan mondat, kifejezés, amely legjobban jellemez téged?

– Nem igazán jut most eszembe semmilyen fellengzős idézet. Gyerekként, mikor a színház kör tagja lettem, azt hittem, hogy a klasszikus „színház az egész világ” lesz az én idézetem. Úgy éreztem, hogy egy kiváltságos kör tagja vagyok, akik tudnak valamit, amit mások nem.

Ez bizonyos módon igaz is volt, de talán nem is a kiváltságosság, hanem önmagam az, amit a leginkább kaptam itt. Az, hogy azok a tulajdonságaim, amit mások gyakran hibának látnak, is lehetnek erények. Ha mégis említenem kell valamit, akkor legyen az az érzékenységem, a gyermeki lelkem, ami miatt édesapám azt mondta, hogy sokat fogok még sírni az életben és ami nélkül mégsem lennék az, aki vagyok.

VÁNYA BLANKA

Legyen szó csipkekészítésről, fejdíszről, gallérdíszről, Zsuzsi a virágminták szerelmese